

er Samfundets. Hvad vil det egentlig sige med de arbejdsskabte Værdier, og at Jorden ikke er det? Hvis der ikke var nedlagt dette Arbejde i Jorden, hvis denne ikke gennem Drænings- og Merglingsarbejde, gennem hele Opdyrkningen var bragt i den Kultur, hvori den skal holdes, hvis hele dette Arbejde ikke havde fundet Sted, ja, hvor langt vilde man saa mon ikke komme ned med den nøgne Jordværdi? Jeg tror, den i de fleste Tilfælde vilde blive lig med Nul. Man kan saaledes ikke tale om, at der ikke findes arbejdsskabte Værdier i Jorden; maaske der endda i denne findes større arbejdsskabte Værdier end noget andet Sted. Jeg kan ikke se, hvorfor man skulde undlade at betragte alt det som arbejdsskabt Værdi, der igennem de mange, mange Aars Arbejde med Jorden er blevet Grundlaget for den Kultur, Jorden nu er bragt i, hvorfor det store Arbejde, der i Aarenes Løb er nedlagt i Jorden for overhovedet at tilvejebringe og opretholde den Kultur, hvori den nu befinder sig, ikke skal betragtes som en arbejdsskabt Værdi.

Man har saa talt om den Uretfærdighed, der var med Hensyn til Forskellen i Beskatningen af en Mand, hvis Ejendom ikke er blevet passet saa godt, som ikke har givet saa meget ud til Forbedringer — han betalte ikke saa meget i Skat —, og saa den Mand, hvis Ejendom var drevet op til det yderste, havde store flotte, Bygninger maaske — han kom til at betale mere i Skat end den anden. Ja, er der egentlig noget galt i dette, at den, der tjener meget, ogsaa betaler meget i Skat? Jeg kan ikke se det. Og er der noget galt i, at en Mand, der har flotte Bygninger, en flot Beboelse, flotte Stalde o. s. v., skal betale mere end den, der ikke har det? Naar man har foretaget Fradrag for en nødtørftig Beboelse o. s. v., forekommer det mig, at saa kan man godt beskatte det, der er derudover, lige saa vel som Jorden. Jeg ser egentlig ikke nogen Forskel i saa Henseende; vi er jo stærkt inde paa Luksusbeskatning, og der kan vel ogsaa i denne Forbindelse tales om Luksus.

Men naar disse forskellige Vurderinger skal finde Sted, er jeg ængstelig for, ja, jeg kan næsten sige, at det med Sikkerhed vil blive saaledes, at de Forbedringer, der foretages, og det Arbejde, der bliver nedlagt i Jorden, vil blive inddraget under Vurderingen, saaledes at Samfundet kommer i Besiddelse af det Arbejde, der bliver nedlagt fremtidigt ogsaa i Jorden. Jeg skal tage et Eksempel. En Mand har et Stykke Eng til en Jordværdi af, skal vi sige 400 Kr. pr. Tønde Land. Han ser,

at det ved at blive drænet — hvad der maaske vil koste ham 200 Kr. pr. Tønde Land — mulig kan blive 800 Kr. værd pr. Tønde Land, altsaa en Fortjeneste paa 200 Kr. Resultatet bliver imidlertid dette, at ved den kommende Jordvurdering — det paagældende Stykke Eng skal maaske ikke vurderes i første Omgang, men saa i næste — vil man sige: Denne Jord giver godt; vi kan maaske trække det fra, som Ejeren har haft i direkte Udgift til Dræning, de 200 Kr., men vi sætter den saa til en Jordværdi af 600 Kr. Dette vil altsaa sige, at Samfundet inddrager den Værdi, hvorved Jorden er blevet forbedret gennem det Arbejde, Ejeren har udført, og hvad Resultatet heraf vil blive, det synes jeg maa staa klart for enhver. Naar Forholdet skal være det, at hele Udbyttet udover det, som Ejeren selv har ved Arbejdet, skal tilfalde Samfundet, vil man ikke kunne vente, at nogen skal være særlig ivrig efter at foretage Forbedringer.

Og dette maa dog være det, som vi set fra et Samfundssynspunkt maa være stærkt interesseret i, at der foretages de flest mulige Forbedringer af Jorden, at den drives saa intensivt som muligt, for at der dels kan blive Plads til saa mange som muligt til at leve paa den, og der dels kan blive en Overskudsudførsel af de Produkter, vi frembringer herhjemme. Jeg ved, at ganske modsatte Anskuelser gøres gældende fra georgistisk Side og fra deres Side, der tror saa stærkt paa hele denne Jordbeskatning. Jeg er imidlertid af den Overbevisning, at man fra den Side ser ganske forkert paa dette Forhold; i hvert Fald, saaledes som jeg har fremstillet det her, maa man vist være klar over, at saaledes vil Forholdene lægge sig til Rette.

Fra konservativ Side ser vi ikke noget galt i, at vi beholder Ejendomsskylden, saadan som den er, blot med noget ændrede Fradragsregler, og en af Grundene hertil er den, at det er meget vanskeligt at skelne mellem bymæssig Bebyggelse og rene Landejendomme. Hvis vi skal have en særlig Jordbonitering — hvad jeg ogsaa godt kunde tænke mig, og det vil vi gerne have nærmere undersøgt i Udvalget —, vil et saadant Skattegrundlag kun kunne bruges overfor de rene Landejendomme, men ikke overfor de andre; overfor dem maa man saa alligevel have Ejendomsskylden. Jeg ved, at man i en Kommission, der har behandlet disse Spørgsmaal, ogsaa har haft Spørgsmaalet fremme om en ny Matrikulering, en ny Bonitering af Jorden, og jeg ønsker i Udvalget at faa oplyst, hvor-